

YAVUZ HIRSIZIN YAFTASI-1

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (40.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Dünya Müslüman'ı tutarsa, son umut olan Müslüman da baş dönmesi-kusma-mide bulanması gibi sıkıntılar yaşarsa bu dünyada hayat anlamsız hâle gelir.

Bu nedenle Müslüman, dünyanın dönüşüne yani dünyadaki olayların seyrine karşı önceden hazırlıklı yaşaması emredilmiş insandır. Tespih gibi her sabah-akşam tekrar etsek yeridir: Dünya cennet değildir, olamaz, olmayacaktır.

Dünya, cennete gidilen yerdir. Bunun için Müslümanlar olarak bugün başımızın dönmesine, midemizin bulanmasına neden olan dünyanın dönüşünü gerçeğini anlamamız lazım. Bu gerçek, şeytanın Âdem aleyhisselam ile -babamızla- başlattığı bu başımızı döndürecek, midemizi bulandıracak olaylar listesidir.

Bu listede bizim nefsimizle mücadelemizin şekil aldığı boyut da vardır şeytanın kendisine 'adamları olmak' payesi verdiği, Allah'a düşman olmuşların ve Allah'a düşman oldukları için esasen insanlığın düşmanı olan kâfirlerin başımızın dönmesini, midemizin bulanmasını sağlayacak planları, projeleri de vardır. Ne olursa olsun Müslümanlar olarak biz dünyayı cennet görmüyoruz, cennete gidilecek yer olarak görüyoruz. Bunun için de başımıza bin musibet gelse yine Rabbimize sığınıp teselli buluruz. Değil midemizin bulanması, kalbimizi yerinden söküp alsalar Allah'tan ve şeriatından vazgeçmeyiz, imanımızdan taviz vermeyiz!

Kardeşlerim,

Başımızı döndüren ve böylece çöküp kalma nedenimiz olan olaylardan biri de şeytanın ve adamlarının kavramlarımızı çürütmeleri veya yanlış kullanmalarıdır. Bir kavram, orijinal anlamı dışında şeytan ve kâfirler tarafından yeniden şekillendirilip bizim içimize sızdırıldığında uzun vadede de olsa mide bulanması, baş dönmesi yaşarız. Sonunda da ümmet olarak baş dönmesi yaşadık mı, midemiz bulandı mı yeryüzünde Allah'ın gönderdiği, insanlığın son gemisi olan ümmet-i Muhammed olma kabiliyetimizi kaybederiz.

Bir örnek üzerinden gidip sonra konumuza geçebiliriz. Belki de Müslüman insanların ağzından bile duyduğumuz Batı kökenli bir kavram var: 'Bekâr anne.' Ne demek bekâr anne?

Bekâr da anne de bizim bildiğimiz kelimelerdir. Ama 'bekâr anne' Batı kökenli bir kavramdır, Batı kültürünün ürünüdür. Soysuz bir kelimedir. Çünkü bekârlıkla anneliği birleştirdiğinde kanunen evlenmemiş ama çocuk doğurmuş kadın anlamına gelir. Kanunda evli görünmüyor ama çocuğu var. Bunun da anneliğini kabul ediyorlar. 'Fahişenin çocuğu' dese fırtına olacak, bundan rahatsız olur. 'Bekâr annenin çocuğu' denince kılıflandırılmış ve maskelenmiş oluyor.

Nar yiyerek mi hamile kalmış bu çocuğa? Bunu konuşmuyor. Bekâr anne kelimesinin içinde gizli fitne ve Müslümanlığın, Müslümanlar'ın iffet ve namus anlayışını uzun vadede de olsa yok etmeye planlı bir hastalık var. Bu kavramı ne maksatla ve nasıl haince kullandıklarını anladıktan sonra 'İslam ve terör' kelimelerini de bir araya getirip uzun vadede belki yüz sene sonra iman edecek milyonlarca insanın iman etme ihtimalini nasıl söndürdüklerini konuşmak gerekiyor.

Bugün İslam'ı ve terörü, fundamentalizm, radikalizm, terörizm gibi ümmet-i Muhammed'in kültüründe olmaması ve haber bültenlerinde geçmemesi gereken bir kavramı ümmet-i Muhammed'e nasıl da mal ediyorlar. 'Radikal Müslüman' diyor, 'bu selefidir, radikaldir' diyor, 'bu light Müslüman'dır' diyor. Süt reklamımı bu ki light yoğurt, yağlı yoğurt der gibi... Müslüman ya Müslüman olur ya da olmaz.

Ama bunu İkinci Dünya Savaşı'ndan, ümmet-i Muhammed'in topraklarından vazgeçmeyeceğini anladıktan sonra adım adım geliştirdikleri politikalarla Müslümanlar'a dayattılar: Radikal Müslümanlar-radikal olmayan Müslümanlar. Sözelimi Hasan el-Benna bir 'radikal'dir.

Allah'ın kullanmadığı ve kabul etmeyeceği kavramları Müslümanlar'a aşılardıktan sonra Müslümanlar gibi haccetmiş insan bile, Kur'an bilen biri bile "bunlar radikal grup" diyebiliyor.

Batı bataklığında biten çöplerdeki güllerin uydurduğu bir tabir olan 'radikal Müslüman' sözüyle kasıt; öldürülmesi, hapsedilmesi gereken, insanların başının belası Müslüman anlamında bir kavram! Müslüman bununla ne kastedebilir?

Bu kavrama neden olan hatayı Müslüman da yapabilir. Müslüman da insandır nihayetinde. Ama İslam'ı radikal, fundamentalist... diye isimlendirmekle onların asıl kasıtları, İslam'ın geleceğini olduğu gibi bloke etmektir. Geleceği olmayan bir İslam istiyorlar. İçi boşaltılmış bir Müslümanlığı, Müslümanlar kendi elleriyle yapsın istiyorlar. Onlar tankla, uçakla, füzeyle yapmaya çalıştılar, öldürmekle bitiremediler. Şimdi de dünyada İslam algısını, canı sıkılanın eline silah alıp yorulana kadar insan öldürdüğü bir din olarak takdim etmek istiyorlar.

Hâlbuki insan öldürmeyi Haçlılar'a, Engizisyon Mahkemeleri'nin hâkimlerine, Amerika'ya geldikten sonra altmış iki kere toplu katliam yapan Amerikalılar'a sormak gerekiyor. Yüz on milyon insanı derileri kızıldır diye niye öldürdüğünü Amerika'ya sormak lazım. Ve bir gün insan hakları beyannamesi yayınlanacak, heykeli dikilecekse o hiçbir zaman Amerika'nın olmamasını gerektiriyor.

Terör kelimesine ansiklopediden bakalım; Fransız Devrimi'nin ürünüdür. Devrime karşı gelenlere karşı devlet tarafından yetkilendirilmiş eşkiya, on yedi bin insanı birkaç gün içinde katlederek Fransız Devrimi'ni garanti altına almışlardır. Kaç bin kişinin de hapisanelerde öldüğü belli değil, özel hapisane diye uydurdukları yerlerde. Bu dünyanın terörle buluşması Fransız Devrimi sayesinde. Fransız Devrimi insanlığın demokrasiye, hakka hukuka geçişi gibi kabul ediliyor ama bir dakika! Napolyon'un ki hadi siyasi zulümdü, Hitler hadi dünyanın başının ortak belasıydı... Dünyanın terörle buluştuğu bu kavramın bilimselleştirildiği ilk tarih, ilk olay Fransız Devrimi'dir.

Kardeşlerim,

'İslam' ve 'terör' şu kâinatta bir araya gelebilecek son iki kelimedir. İnsanlığın ihyası için gelmiş bir dindir bu. Bir insan öldürmeyi فَكَاثِمًا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا "bütün insanları öldürmüş gibi" olmakla denk tutarken dinimiz, Kur'an'a iman edenlere terörist, fundamentalist, radikal, katil... denilebilir mi?

Ama kâfirlerin bu propagandayı yapmalarına bir itirazım yok. Bu bir din savaşıdır, insanlarla insanlığını kaybetmişlerin savaşıdır. Elbette bombayla öldüremediklerini şuur ve idrak olarak öldürüp faniliklerine fanilik katmak isteyeceklerdir. Bunda bir sıkıntı görmüyorum.

Ancak onların bu propagandalarına alet olmakta sakınca görmeyen hatta bunu bir tür ortak noktamız, insanlığımız yahut diyalogumuz gibi bizi ikna etmeye çalışan Müslümanlar'a şiddetli tepkimiz var. Allah'ın düşmanı, insanlığın düşmanı ama biz onun saldırılarını bir tür 'insanlığın ortak noktası' olarak görüyorsak ortada sıkıntı var.

İslam terörü, Müslüman terörizmi, terörist Müslüman gibi kavramlar neticede vatansız ve vatandaşız İslam oluşturma projesidir. Çünkü Avrupa'da da Suriye sokaklarında da İstanbul caddelerinde de dolaşsan eğer onların uygun bulmadıkları hayat tarzını yaşıyorsan, sakalın uzunsa ve başında da sarığın varsa, pantolonun da onların giydiği kot değilse tam anlamıyla fundamentalistsin o zaman. Kendileri dinlerini yüzlerce kere pazara çıkarıp da ellerinden alınmış bir Tevrat ve İncil'in dindarları hâline geldikleri için dindarlık onların gözünde taviz vermekle eşdeğerdir.

Taviz vermeyip dinini Allah'tan aldığı gibi yaşayana isim takıyor, fundamentalist-terörist diyor. Cihattan da konuştun mu zaten tutuklanma nedenin gerçekleşmiş oluyor.

Bugün biz yüz sene sonrasının çekirdeğiyiz. Dolayısıyla bugün anlayamadığımız düşman hileleri, verdiğimiz tavizler yüz sene sonra 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyecek İslam adaylarının yıkanmış beyinlerinden dolayı bunu diyememeleri riskidir.

İslam toplumu da insan toplumdur nihayetinde. İslam toplumu içinde -katiller dâhil- suçluların bulunmasının imkânsızlığından konuşmuyoruz. Bunun İslam'a mal edilişinin bir cinayet olduğundan konuşuyoruz. Bizim elimizle İslam'ın lekelenmesi de bizim için ölümdür. Birilerinin İslam'ımızı lekelemeye çalışmalarına karşı İslam'ımızı koruyamamamız da bizim için bir ölüm çeşididir. Çünkü İslam bizim elimize emanettir. O emanet sayesinde cennete gireceğiz.

Bugün Avrupa'da veya dünyanın başka yerlerinde son yirmi senenin medya bombardımanı yüzünden İslam'la insanların arasındaki mesafenin ne kadar uzak olduğunu hesaplamak bile mümkün değildir. Mesela Hong Kong'undan Güney Afrika'sına, Amerika'sından Çin'ine kadar binlerce dinin bulunduğu bu dünyada insanlığın toplam olarak İslam'a yanaşma ihtimali 1990 yılında ne kadardı, şimdi ne kadardır?

İslam ile insanlığın kesişeceği bir nokta var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, "Son insan, kıldan yapılmış çadırın sakinleri yani eski Moğollar'a varıncaya kadar İslam her eve girecek" buyurmuştur.

Bu 1990 yılında ne mesafedeydi? İnsanlıkla İslam'ın buluşmasına diyelim ki seksen sene kalmıştı. Seksen sene sonra İslam davetçilerinin, Müslümanlar'ın gayretleri ile İslam bütün insanlığa ulaşacaktı diyelim. Bu 1990 yılında Amerika'nın körfez operasyonunu başlatıp Araplar'ı öcü, Türkler'i öcünün akrabası, Yemenliler'i geri kalmış, Afrikalılar'ı insan yiyen gibi gösteren, kendi hayalini gördüğü şeyleri Müslüman nesiller üzerinde varmış gibi lanse eden projelerinin sonunda insanlıkla İslam'ın kesişeceği mesafe ne kadara çıkmıştır?

Bugün Kâbe'den canlı yayınlanan beş vakit namaz yedi kıtada izlenebiliyor. Arafat'taki hutbe yedi kıtadan bütün dillerde izlenebiliyor. Kur'an-ı Kerim bilgisayarla, internetle, onlarca hafızın

kıraatiyle dünyaya duyuruluyor. Artık İslam neredeyse evlere değil bacalara bile girdi, yerleştiği kadar yayıldı.

Buna rağmen ümmet-i Muhammed, sözgelimi İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra bu fırsatları yakalaysaydı, insanlık belki de bugünküne göre yüzde doksan daha çabuk İslam'a gelecekti. İnsanlar bir arayış içerisindeydi ve Hitler'in zalimliğinden, ondan aşağı kalmayan İngiliz hilebazlığından, kabalıkta Hitler'e rahmet okutacak Rus Çarlığı'ndan ve diğer bütün bu sıkıntılardan sonra insanlığın o arayış atmosferinde Allah'ın şeriatı ve Kur'an ile buluşturulma imkânı olsaydı herhâlde bugün dünyada dört-beş milyar Müslüman'dan söz edilebilirdi.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen -elhamdulillah- İslam hep yükselen bir dindir. Amerika'sından, Japonya'sına kadar İslam yükselişte, diğer din isimli oluşumlardan daha yüksektir. Ama son yirmi-yirmi beş yıl içinde dünya kâfirlerinin İslam hakkındaki menfi propagandaları, İslam ve Müslüman hakkındaki olumsuz algı operasyonları neticede ne noktaya getirilmiştir: Yetmiş yıl vardysa insanlıkla İslam'ın buluşmasına, bu belki de doksan yıla çıkmıştır. En azından Müslümanlar'ın yüreklerindeki umudun varlığı olarak belki yarılara düşmüştür.

Otuz sene önce hoca efendilerin vaazlarını, nasihatlerini hatırlıyorum; o konuşma çabuk bitse de ayakkabılarımızı bulup fetih için Amerika'ya gitsek diye düşünürdük.

Fakat şimdilerde üzerimize yağmur gibi yağdırdıkları, sel gibi ayaklarımızın altından geçen İslam hakkındaki ve Müslüman'ın toplumun dışında, sadece tüketen ve Avrupa'dan gelen eşyayı kullanan, Çin'den de taklidini alıp kullanmak zorunda olduğu nesil anlayışını üzerimize aşıladıktan sonra insanlara Ayasofya'nın hâlâ müze olduğunu söyleyince "Sultanahmet'i doldurdun mu?" diyor.

Bu camiler dolmak için değil, Hıristiyanlığın belini bükmek içindir. Melekler orayı yeteri kadar dolduruyor zaten. Eğer mesele doldurmak olsaydı Ayasofya'nın elli metre ötesinde hilafet döneminde Sultanahmet mi yapılırdı? Mesele dolmak boşalmak değil, prestij meselesidir bu. Ayasofya İslam'ın izzetidir.

Bunu ben on üç yaşında katıldığım mitinglerde anladım, böyle inandım. Bana anlatanlar da peygamber değildi. İnandım çünkü beynim henüz kirlenmemişti. Ama yeni nesiller, İslam'ın geleceği olan Ayasofya'sını yeniden ümmet-i Muhammed'in Fatih mantıklı insanları tarafından sahipleneceğini izah etmenin bile mümkün olmadığı bir ortama geldiler. Çünkü İslam o kadar sıkıştırılmak isteniyor, o kadar kötüleniyor ki Müslüman bile İslam'ından "acaba... şey..." demeye başlamıştır!

Avrupa'nın kabahatleri bitti de varmış gibi İslam'ın kabahatini mi konuşuyoruz?

Bu nedir biliyor musunuz: "Aslında Peygamber'imizin de cariyelerden hanımı olmaz, yok böyle bir şey" deyip güya İslam'ın üzerinde bir ayıp varmış kompleksini, bu mağlup ve şamar oğlanı olmayı kabul etme durumunu neden hoca oldukları hâlde insanlar kabullenmek istiyorlar, dillendiriyorlar? Bu bahsettiğim operasyonların etkisinden dolayı.

Alenî bir şekilde ne kadar kötü ve gelecekte silinmesi zor kavram varsa hepsi İslam'a mal ediliyor. Ve Müslümanlar'ın içinde bile, Müslümanlar'ın önderi olma kabiliyeti ve imtihanıyla karşılaşmış insanlarda bile geçmişimizde temizlenmesi gereken yanlışlıklar olarak Kur'an'daki ayetler de dâhil hepsi Müslümanlar'ın gözüne baka baka, Müslüman olduğunu umduğumuz ağızlar tarafından dile getirilmektedir.

Asıl oyun; İslam'ı ruhlardan uzaklaştırmak, çok vahşi bir 'gelenek' hâline getirmektir. Bu vahşet gide gide Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin toplumuna kadar gidiyor. Medine-Yesrib toplumunda bile bu vahşetten söz edilebiliyor.

O zamanki Beni Kurayza Yahudileri'nin alçakça hıyanetleri konuşulmuyor da Peygamber aleyhisselam kaç kişiyi mahkeme kararıyla öldürdü, bu uygun muydu değil miydi diye konuşuluyor. Medine-i Münevvere'de inen Kur'an'a iman ediyor, Medine'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin bir kararını ayıplı mesele olarak konuşabiliyor. Niye? Çünkü bir kere "Biz ayıplıyız, göçebeyiz, yerli ve medenî onlar" hissiyatına kapılmış.

Kardeşlerim,

Elbette Allah'ın da planı var. Çünkü din, Allah'ın dinidir. Biz taviz verip gidebilir ve onlar plan yaptığı için biz nefislerimize mağlup olmuş olabiliriz. Bize güvenip din göndermedi ki Allah. Kullarına mı güveniyor da din gönderiyor Rabbimiz? Allah Aziz'dir, Züntikam'dır, dilediğini dilediği gibi yapıyor. Bu tehlike İslam'a hiçbir zarar vermez, bize verir. Nesil olarak biz berbat oluruz.

Burada çok önemli bir nokta var. Bugün bilhassa Orta Doğu'da terör olarak isimlendirilen olaylara bakıyoruz:

Bir: O kadar güçlü bir organizeyle yapıyorlar ki bunları, çadırdaki yaşayan üç kişinin planlaması mümkün değil. Adı gibi herkes biliyor ki bunlar ancak beş on ulusun birleşmesiyle ortaya çıkabilecek bir istihbarat örgütü operasyonudur. O denli iletişim kurması bile mümkün olmayan bedeviler toplanıp nasıl Bağdat'ın ortasında böylesi operasyon yapabiliyorlar? Neden bütün terörist olaylarda kullanılan silahlar ya Rus ya İngiliz malıdır? Eğer sizden çalışırlarsa niye silahınıza sahip olamıyorsunuz? Niye bir terör olayından sonra bizim depolarımızdan şu kadar patlayıcı madde kayboldu, şu bombalarımız kayboldu diye bir kayıp ilanı vermiyorsunuz? Çünkü bir devlet-teşkilat-organize-istihbarat, kendi verdiği silahını kayıp ilan edemez.

Planlama senin, kullanılan patlayıcı-çatlayıcı şeyler senin, üstünde patentin var; ama suç benim! Böyle bir taksimat olur mu? Rahmetli şairimizin dediği gibi, "kuzulara şah olsa kurt yapmaz bu taksimatı." Ama Müslüman olarak biz de "filanca mezhep filanca mezhebi niye bombaladı?" diyoruz da, "bu adamlar bu kabiliyete nasıl ulaştılar" deyip asıl suçluyu aramak istemiyoruz.

Ümmet-i Muhammed'i birbirine parçalatma projesine alet olmuş, akli kıt Müslüman da bulunabilir. Bulunamaz diye bir şey yok. Bulunuyor da nitekim. Ama projenin asıl dikkat çekmesi gereken boyutu kardeşlerim, bu bütün terör olaylarının aslı; otuz-kırk yıldan beri, biraz da Amerika'nın Orta Doğu'ya ordu olarak geldiği doksanlardan itibaren ülkelerin coğrafyasını bölmek değildir. Evet, bu da planlarında var ama bunu çok acele yaparlarsa tutmayacağını, mayalamanın yanlış olacağını, nitekim 1900'lü yılların başında cetvelle böldükleri Orta Doğu planlamasının yersiz ve yanlış olduğunu anladılar. Yani bu sunî oldu ve sırttı. Çok geçmeden patladı bu oyun.

Bütün bunlarda asıl mesele, Müslümanlar'a laikliği sindirtmektir.

Bir operasyona bakıyorsun, tarikat ismini vuruyor; tarikatçılar, tasavvufçuların karıştığı bir operasyon diyor. Bir bakıyorsun selefi diye bir isim veriyor ve Kur'an ve hadisi çokça okuyanları suçluyor. Öbür olaya bakıyorsun, "aslında iyi Müslüman ama çok siyasetçi bunlar" diye 'siyasal İslam' damgalaması yapıyor.

Pirasalı pilav demiyorsun da siyasal İslam niye diyorsun? Ne demek siyasal İslam? Siyaset İslam'ın dışında olması gereken bir kavram mı? Kavramlarımızla oynuyor. Bir taraftan siyasal İslam'ı vuruyor. Bunların hepsine sonra 'terörist' diyor, 'fundamentalist' diyor, 'aşırı' diyor... bir şeyler diyor kâfir.

Böylece "Laiklik aslında tek geçerli kalkandır, laiklik olmasa tarikatlar bizi yer! Laiklik olmasa bu selefiler hepimizi keser!" diyor.

Amerika, Orta Doğu'ya ordusuyla geldiğinde -istihbaratıyla ve CIA'siyle daha önce vardı zaten- baktı ki laikliği Fransızlar bırakmış, Müslümanlar idare ediyorlar zaten.

Laikliğin yegâne savunucusu Müslümanlar oluyor bu sefer. Çünkü "ancak laiklik olursa tarikatlarla, selefilerle, Hanefiler'le, Şafiiler'le kavga etmeden yaşayabiliriz" durumuna inandırdılar sonunda.

Nerde ayağına basılıyorsa orada yağ yakmaya başlayan, şahsiyetinden taviz vermeyi şahsiyet hâline getiren bir nesil oluşturuyorlar.

Çuvala böyle böyle dolduruyorlar, çuvalın ağzını kapatıp bağlarken laiklik ipini kullanıyorlar. Önce laiklik Müslüman olanlarla kâfirler arasındaki ortak yaşama platformunun adı olarak sunuluyordu. Sonra bunu biraz daralttılar: Müslümanlar'la Aleviler arasında bir -sanki böyle bir ayırım varmış gibi- ortak yaşama zemini ilan ettik, dediler. Biraz daha daralttılar: Şeriatçılık önlenemiyor. Şeriatçılık önlenemeyince o şeriatçılarla orijinal Müslümanlar bir arada nasıl yaşayabilirler? Ancak laikliğin koruması altında yaşayabilirler... gibi safсата içinde safсата denebilecek beş kuruş etmez, hiçbir kabiliyet ve özelliği olmayan bir kavramın içerisinde laikliği benimsemiş, müdafaasını yapan hatta neredeyse -maazallah- "ashab-ı kiram bile laikti" diyecek bir hastalığı aşı yapa yapa bünyemize soktular.

Bunun için kavramlarımızla oynandıkça aslında şeriatımızın özünün bozulmak istendiğini anlamamız lazım. Elbette onlar biiznillah, Allah'ın şeriatını hiçbir zaman bozamayacaklar ve buna kudretleri yetmeyecektir. Ama Allah bize bu şeriatı ne hâle getirdiğimizi soracaktır. Yeni bir nesil gelir, Allah Teâlâ onlara daha büyük bir azimet, daha büyük bir cihat aşkı verir. Onlar bu oyunu çözerler. Ama bu nesil de taviz vermenin bedelini ağır bir şekilde öder.

Kardeşlerim,

İbrahim suresinin üçüncü ayetinde ne muhteşem buyurmuş Rabbimiz.

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ayeti bölüm bölüm açalım:

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ "Ahireti bırakıp dünyayı alanlar..." Bunlar kâfirler elbette.

وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ "Ve Allah yolundan alıkoymak için uğraşanlar..."

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا "Allah'ın yolunu -yani İslam'ı- sorunlu hâle getirmeye çalışanlar..."

أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ "Çok büyük bir sapıklık içindedir onlar."

Kur'an'a iman eden, mümin yürekli kardeşlerim,

Kur'an bir haber bülteni değildir. Bir edebiyat kitabına benzemez. Kur'an'ın lehçesi de mantığı da edebî yapısı da kendine mahsustur.

“Ey mümin kullar, size üç şey sayıyorum. Bunlar çok önemlidir...” diye bir ayet yoktur Kur'an'da. Hep ayetin içinde, kelimenin arkasında sıkışmış mesajlar vardır. Herhâlde Allah, ders kitabıyla iman kitabı farklı olsun diye böyle murat etmiştir. Açık öğretim kitabı değil ki. Kur'an'da altı-kenarı çizili ayetler yok. Anlayan bu üslubunu anlayacak.

O yüzden diyoruz ki Türkçeleştirilip meal yapıldığında çok şey anlaşılabilir Kur'an'dan ama kendisi anlaşılmaz. Çünkü o üslup Türkçeleştirilmez, Latinize edilemez. Edildiği an, Kur'an'ın mucizeliği gider. Ama mesajını verir. İçeriğini çözmeden aldığı ilaç gibi verir. İlacı alırsın, iyi olursun büyük oranda; ama içeriğini anlamazsın. İçeriğini anlayansa ilacı çok daha iyi anlar. Çok daha iyi hazmeder, daha çabuk şifa bulur.

Şimdi ayetten tuttuğunuz nottaki dört şeyi sırayla yazalım.

-Dünya hayatını ahirete tercih edenler yani ahireti bırakıp dünyayı alanlar,

-Allah'ın yolunu tıkamak isteyenler,

-Allah'ın yolunu yani İslam'ı sorunlu hâle getirmek isteyenler,

-Onlar derin bir sapıklık içindedirler.

Bu dört şeyi aşağıdan yukarı doğru okuyalım, anlamamıza yardım etsin diye:

Derin bir sapıklık içinde olanlar, İslam'ın sorunlu hâlde olmasını isterler. Bunun için de İslam'ı sorunlu hâle getirmeyi hep isteyeceklerdir. Bunun için barikatlar kuracaklardır. Çünkü onların ahiret diye bir derdi yoktur.

Böylece, “Kâfirler neden İslam'ın aleyhinde sürekli çalışıyorlar? Neden sürekli ümmet-i Muhammed'i sınır kavgası yapan sorunlu bir kitle hâline getirmek istiyorlar? Onların da bütçesine masraf olduğu, sıkıntı oluşturduğu hâlde, gerekirse onların elemanı da ölüp gittiği hâlde, kendi topraklarında da maddî-psikolojik hasarlar olduğu hâlde neden terörü destekliyorlar? Neden İslam ve terörü ortak zeminde anmaya çalışıyorlar?” sorularının cevabını İbrahim suresinin üçüncü ayetinde bulduk.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.